

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Mariae Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Conjuges, qui ante matrimonium consummatu[m], altero conjuge dimisso
ad religionem se contulere. n. 77.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

CONIVGES, QVI ANTE MATRIMONIUM CONSUMMATUM, ALTERO CONIUGE DIMISSEDo, AD RELIGIONEM SE CONVULERE.

Ad secundam hujus sectionis classem spe-
cificam, qui post initum matrimonium Christi privilegio usi, reliquo altero coniuge ad religionem convolarunt, etenim in favorem religiosi status, in quo Christus mortali conjugi preferitur, potestas fit alteri conjugum post matrimonium sive celebratum, quod tam appellant, ante copulam postquam consummatum vocant, ad religionem se confundi invito quamvis, vel contradicente alio coniuge, cui tamen licet cum alio matrimonium contraheire, cum per solemnum religiosi professionem, huiusmodi matrimonium non consummatum dicitur; quemadmodum testatur sacram Concilium Tridentinum sess. 24, can. 6, & habetur 27 q. 2. C. deponitatem, & C. decreta, de quo S. Thomas cum Theologis in 4 dist. 27 q. 1. & noster Thomas Sanchez de matrimonio tom. 1, lib. 2. disput, 18. & sequentibus: ac propterea conjugatis bimestre tempus ad liberandum de religionis ingressu tribuitur C. expublico. De conversione conjugorum.

Cæterum hujus rei non desunt plurima exempla, & ut omittam S. Alexium, de quo diximus sect. 2 & Margaritam Aegyptiacam, de qua superiori sectione.

S. Abraham probatissimus Eremita, cuius ies gestas S. Ephrem conscripsit tom. 3, easque ex Metaphraste recitat Surius tom. 2, coactus a patentibus, qui admodum divites erant, pueram despontare, celebratis nuptiis, ipsoque jam in thalamo cum sponsa sedente, subito tanquam lux quedam in corde ipsius divina gratia resulxit, quam fecutus illico domo exiliens, e civitate egressus, in cellulam vacuam duobus procul inde militibus intravit, ibique cum cordis sui laetitia Domino in magna sanctitate famulari coepit, patribus vero post decennium ex hac luce subtractis, opes omnes, quae sibi obvenerant, per amicum quendam fidum in pauperes, & orphanos distribuit; ipse vero exactus in vita solitaria 50. annis seprugnatus plenus virtutum migravit ad Dominum, haec S. Ephrem loc. citat. Hujus beati viri memoria in Martyrol. die 16. Martii ad-

notatur. De ejus verò nepte quomodo ab ipso sanctè educata, postea à quadam ad perpetuum flagitium decepta, iterum ab eodem bennio exacto ad pietatem fuerit revocata, supra scđt. 2. egimus.

Illustre nobis exemplum edidit in Anglia Ositha virgo, & martyris. Haec patre Trithendo Rege in Anglia, matre vero Wilteburga filia Regis Pendæ Merciorum, in sanctarum virginum monasterio sub disciplina Edithæ sororis Regis Alfridi, & Moduvennæ Abbatisse est educata: verum beata Moduvenna ex hac luce subtraxta, ad patentes reducta, Sigerio Orientalium Saxonum Regi eam in conjugem petenti invita, & tenetens a parentibus extradita, illa verò sui corporis integritatem Deo precibus commendans multarum occasionum prætextu Regis desiderium distulit. Tandem cum Rex ad eam in secretius cubulum adductam omnino ingredi vellet, repente divino nutu monetur Rex Cervum corpore spectabilem praे foribus Regiæ domus discurrere; quare intactam relinquens Regiam cum venatoribus ad insequendum cervū pergit. Ositha veluti in naufragio emersa Christo liberatori gratias agens, teleriter advocatis Eeca, & Beduvino Orientalium Anglorum Episcopis ab eis religionis habitum accepit, & velo imposito Monialis consecratur. Redente vero Rex post aliquot dies à venatione, cernensque Reginam habitu sancto indutam, interiore afficitur: eam tamen in suscepio religiosæ vitæ instituto manere permisit, constructoque monasterio villam Chichensem ei attribuit; quo in loco Ositha sacris virginibus congregari verbo, & exemplo eas ad mundi contemptum, & Dei amore accendebat. sed cum ann. 613. mente Octob. Dani Gentiles navibus vesti popula bundi in eam villam irruissent, & rapinis, ac incendiis in Christianos sacerdos; corum princeps Osithæ religione Eadens comperta, eam precibus, ac muneribus primū præcium deinde verberum, ac vulnerum minis fultra sibi caput ad Idolorum venerationem tentatam decollari præcepit, quæ caput suum præcium accipiens recto gradu tribus stadiis progressa ad tēplum SS. Petri, & Pauli detulit, ad cuius fores obseratas cruentis manibus pulsans, & sanguinis vestigia illuc relinquens, in terram corrui: quam Deus multis miraculis illustravit; in loco autem ejus martyrii fons perspicuecerupit, qui variis morborum generibus sanabit.

F f f f f

tem

tem affert. hæc ex ejus vita apud Surium 7.
Octob. tom. 5.

S. Ediltrudis virgo incomparabilis (quam Beda vocat Ediltridum) filia Annae Orientalium Anglorum Regis religiosissimi, teste Bedalib. 4. histor. Angl. cap. 19, primum Tomberi Australium Girviorum Principi in conjugium tradita; deinde eo post modicum tempus vita functo, iterum data est Ecgfrido Regi Northumbrorum in Anglia, cum quo 12. annis vixit, & cum utroque viro virginalem pudicitiam florem conservavit; quamvis Rex multa dona Wilfrido Episcopo, qui apud eam plurimum valebat pollicitus esset, si Reginæ usum connubii persuasisse, tandem Regina, ut liceret sibi in sanctimonialium monasterio Ebbæ Abbatissæ saeculo abrenunciare, multis precibus impetravit à Rege, sacro autem velamine ab Episcopo Wilfido suscepito, post annum vero ipsa facta est Abbatissæ in Regione, quæ vocatur Elgæ in Provincia Orientalium Anglorum, ubi constructo monasterio Virginum mater exemplis cœpit esse, & monitis: vitam enim ducens multis virtutibus conspicuum, nunquam lineis, sed lanceis vestibus usata, semel in die cibum sumebat, exceptis majoribus solemnis: ex tempore matutinæ synaxes usque ad diei ortum in precibus persistebat: spiritu etiam Prophetiae clariusse dicitur. In suprema sua ægritudine tumorem maximum, ac dolorem habuit sub maxilla, sive collo, quo dolore delectabatur, dicebataque merito corpus diu in collo languorū pondus porto, in quo juvenula incorruptum monilium auri, & margaritarum pondera portaveratur. tavi, ut sic divina pietas absolvet me à eternâ levitatu. Denique sancto fine quievit, cuius corpus in sue virginitatis testimonium post 16. ab obitu suo annos omnino incorruptum est inventum, ejus memoria in Martyrolog. recesserunt 2. 3 Jun. floruit autem circa annum 680.

78. Hunegundis Virgo in Gallia in pago Veramandensi, qui oppidum S. Quintini dicitur, claris est ora natalibus. Hæc à beato Eligio Noviomensi Episcopo, qui anno 665 obiit a sacro fonte, ut fertur, susceptra, adhuc in incunabulis eidam in sponsum destinatur: sed illo ex hac vita subtrahito, ubi adolevisset, effete que eleganti forma, à parentibus eidam Eudaldo viro nobili in vita despondetur, sed cum florem suæ virginitatis Christo consecrata sha-

tuisset, mira quadam arte sponso, qui animo religioso erat, persuadet, ut ante nuptiarum solennitatem ad limina Apostolorum adeant, quo Apostolæ benedictione accepta, omnia felicius succendant, quare Romam iter arripunt, quod vbi pervenient, sponsus sodalibus stipatus templa Sanctorum obibat; ipsa vero sola Apostolorum limina visitabat, jejuniis, assiduis precibus & ergoandis elemosynis intenta, tandem opportuno die ad pedes Pontificis advoluta, ab eo sacrum capitis velamen sub Deipara patrocinio accepit, & reliquis indumentis sanctimonialium induita consecratur, quod ubi compresisset ejus sponsus ira percitus eam gladio confodere volebat: sed veritas Dei, & hominum judicium solam ablique ulla re ad tantum iter necessaria reliquit, & in Gallias equis velocissimis properat, ut Virginis patrimonium distrahat. At Virgo solitudo itineri se dedit sanctorum suffragia implorans, jejuno corporis suum affligens, & Christi spiritu roborata, ad patriam ante sponsum pervenit; ac se, omniaque sua Deiparae monasterio obtulit, Edualdus autem non diu post subsecutus, Dei virtutem agnoscens veniam ab ea poposet, necessaria ei suppeditabat, & in sanctis operibus decelit. Hunegundis vero in monasterio multis virtutibus conspicua die 25. Augusti migravit ad Dominum quam Deus multis miraculis claram reddit. ejus vita extat apud Surium tomo quarto.

Ad hos spectare videntur duo illi ex Palatio Imperatoris, quos ex narratione Potiani memorat Augustinus libro 8. Confess. cap. 6. Ex Aug. qui cum Treveris Imperator pomeridiano Circensium spectaculo tenebatur, in horis muris contiguos cum eodem Potianio, & alio eorum contubernali deambulatum excerunt, ubi duo illi vitam S. Antonii Abbatis ea tempestate celebrerint, in quadam servorum Deicula repertam legentes animum ad mundi contemptum, & religionis statum relicta malitia sacrûl artipendium adjecerunt; & illico intus mutati, remissio Potianio cum socio in palatium, affigentes eorū coelo manferunt in casa, & ambo, inquit, habebant spongas, quæ postquam hoc audierunt, dicaverunt Deo virginitatem suam. hæc Augustinus, apud quem tanti valuit hoc exemplum, ut & ipse ierio, & efficaciter de sua conversione, una cum Alipio cogitare coepit; quod ulterius ibi ipse perseguitur.

Gra-

Eadilrudia lo, quo dolore delectabatur, dicebataque merito corpus diu in collo languorū pondus porto, in quo juvenula incorruptum monilium auri, & margaritarum pondera portaveratur. tavi, ut sic divina pietas absolvet me à eternâ levitatu. Denique sancto fine quievit, cuius corpus in sue virginitatis testimonium post 16. ab obitu suo annos omnino incorruptum est inventum, ejus memoria in Martyrolog. recesserunt 2. 3 Jun. floruit autem circa annum 680.

Edualdus.

C. scripsit
27.9.3.
Ex. dieron.

Gratianus C. scripsit 27. q. 2. ad hoc quod tractamus, confirmandum affert ex Hieronymo (ut ipse ait) exemplum Macarii Romanus, cui invito parentis uxorem desponsavit; Is thalamio ornato, ac sponsa sedente plurimis ad diem nuptiarum invitatis cum omnibus jocis, ac salutationibus vacarent, fuitum egressus duce Angelo Raphaele in specie virtuti venerabilis, iter suscepit; & post multa ad solitudinem tandem, que 20 miliaribus a Paradiiso terrestri distare dicitur, pervenit, ubi inventus est a tribus monachis Theophilo, Sergio, & Thimo, qui ex Mesopotamia eō pereverunt: qua histōria fuit extat in libro, qui vita Parum interstitur part. 1. Nobis properter Gratianum, qui eam innuit, satis sit eam breviter perstrinxisse.

Vita Pa-
trum.

Desiderius
qui & Vi-
ctor III.

Desiderius, in saeculo dictus Dauferius ex nobilissimo Beneventanorum Principum sanguine originem ducens, parentibus unicis; Is à patre posteritatis cupido puerilaeque nobili in ipso etatis flore despondet. Verum pater ex hac luce subracto sponte intactam relinquens, multis consanguinorum, praesertim matris suae difficultatibus superatis, tandem monachus efficitur. Deinde Abbas Cassinensis, postea Cardinalis, ac demum in demortui Gregorij VII. locum Pontifex, ipso du pertinaciter reluctante, est creatus, & Victor III. dictus, ac non absque magna sanctitatis opinione ex hac vita migravit 16. Calend. Octob. anno Domini, 1087. hæc Leo Ostiensis, ejus in eadem religione discipulis in Chion. Cassin. lib. 3. c. 1. & sequent.

VIRGINES NUPVTI TRADITAE,
quæ corporis integratem custodi-
rent, viris continentiam
persuaserunt.

S. Cecilia
Virgo &
mart.
Valerianus

A d tertiam verò classem referri possunt complures Virgines, quæ à suis parentibus, vel alii contra eorum voluntatem nuptiū tradidæ, viris persuaserunt, ut in conjugio castitatem amplectentur, siveq; ipsæ virginitatem ab omni voluptatis illecebria puram Christo exhibuerunt.

Talis fuit S. Cecilia virgo, & martyris præclarissima, quæ Valerianum conjugem suum, non tantum ad continentiam, verum etiam ad Christi fidem, una cum fratre ejus Tibur-

io perduxit, qui tandem pro Christo mortem sotiter oppeterunt.

M. Tibur.

Sylviana uxor fuerat fratris Russini prætitius mart. fecti, quæ tamen in matrimonio virginitatem Sylviana servavit, teste Palladio in hist. Lausiaca cap. virgo. 143. ubi hanc Virginem sexagenitiam fecit. Ex Palladio, gnovisse scribit.

Mulier quædam nomine Magna Ancyra Magna insignis probitatis, invita ex matre nuptiū traxi corporis morbum, prætexens à viri corruptione intacta permanuit; marito vero paulo post decadente hæres omnium facta, totam se Deo obrulit, suisque bonis monasteria, Xenodochia, atque egenos juvare non desinebat, ex Palladio in Laus. cap. 125.

Olympias, de qua in Martyrol. die 7. Decembris. Anisij II. Comitis filia, neptis Abla Olympias virgo. XII. Praefecti, Nebridio Praefecto despontata Mar. Rom. cum quo ex Nicephoro lib. 13. c. 24. viginti menes vixit, nec tamen cum eo est copulata, quare virgo simul, & vidua remansit, jejuniis, & pijs operibus addicta, opes omnes in Ecclesiis, & egenos per diversa loca largiebat. de qua Palladius in Lausiaca ca. 144. Hæc Theodosio Imperatori suadenti, ut ad secunda vota transiret, restitit, huic uni S. Johannes Chrysostomus in exilium discessurus valedixit, ejusq; precibus se commendavit, ex Nicephoro lib 13. c. 20. quæ multa est passa ea occasione.

Pulcheria Augusta Arcadij Imperatoris filia, & Theodosij junioris soror virginitatem, quam ab ineunte ætate Deo voverat, perpetuo illibatam servavit, & quamvis defuncto Juniore Theodosio ad Imperij gubernacula, quæ suscepserat melius administrand. Mircianum sibi in conjugem sponte asciverit, prius tamen pactum cum eo iniit, ut illætam virginitatem servaret, hujus opera tempore Theodosii Concilium Ephesinum, in quo damnata Concilium est impietas Nestori, & tempore Marciani Ephesinum. Concilium Chalcedonense contra hæresim Concilium Eutychetis sunt congregata. Quare à Sancto Chaled. Leone Papa, & S. Cyrillo Alexandrino missis S. Leo. laudibus effertur, & in Concilio Chalcedo Cyrillus nensi: Nova Helena, Munimes Orthodoxorum, Alexander, & Gloria Ecclesiæ, à cunctis Patribus est acclamata, obit anno salut. 453. ejus nomen celebre est in Martyrol. 10. Decemb.

80 Maxima Virgo Christiana in Africa tempore Vandalicæ persecutionis, cuiusdam Vandali Arriani, qui dignitate erat mil- Effigie 2 lenari.